

Sygn. akt II CSK 253/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa B. K. i Z. M.  
przeciwko Gminie Miasto Ł. - Prezydentowi Miasta Ł.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 października 2014 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powodów  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 grudnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i  
zasądza od powodów na rzecz pozwanej kwoty po 900  
(dziewięćset) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Powodowie B. K. i Z. M. wnieśli o zasądzenie od Gminy Miasta Ł. kwoty 100 000 zł z odsetkami ustawowymi tytułem odszkodowania. Wyrokiem z dnia 2 lutego 2012 r. Sąd Okręgowy w Ł. uwzględnił powództwo, zasądając od pozwanego w częściach równych na rzecz powodów kwotę 100 000 zł z ustawowymi odsetkami oraz orzekł o kosztach postępowania. Wyrokiem z dnia 29 czerwca 2012 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację. Wskutek skargi kasacyjnej pozwanego, Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 20 września 2013 roku uchylił zaskarżone orzeczenie i przekazał sprawę Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 18 grudnia 2013 roku zmienił zaskarżony wyrok i oddalił powództwo.

W skardze kasacyjnej powodowie zarzucili naruszenie art. 2 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 415 k.c. w zw. z art. 420<sup>1</sup> k.c. oraz art. 417 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398<sup>9</sup> k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie ujawniły się przewidziane w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności przemawiające za przyjęciem skargi do rozpoznania.

Skarga kasacyjna została oparta na przesłance z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. Istotne zagadnienie prawne miałoby się wiązać ze sprecyzowaniem zakresu prejudycjalności decyzji administracyjnej w postępowaniu cywilnym. W ocenie skarżących, rozstrzygnięcia wymaga kwestia, „czy prejudycjalnością decyzji administracyjnej w postępowaniu cywilnym, skutkującą częściową

niedopuszczalnością drogi sądowej, objęte jest rozstrzygnięcie zawarte w decyzji administracyjnej, czy również przesłanki prawne i faktyczne tego rozstrzygnięcia”.

Zgodnie z ustaloną linią orzecznictwa powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego jako przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga wskazania problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). Skarżący powinien to zagadnienie sformułować oraz przedstawić argumentację jurydyczną uzasadniającą tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których zagadnienie powstało. Zagadnienie to powinno być istotne ze względu na wagę przedstawionego przez skarżącego problemu interpretacyjnego dla systemu prawa. Skoro jednak skarga kasacyjna wnoszona jest w konkretnej sprawie, to zarówno charakter zgłoszonego w niej roszczenia, jak i ustalony przez sądy *meriti* stan faktyczny, którym Sąd Najwyższy jest związany (art. 398<sup>3</sup> § 3 i art. 398<sup>13</sup> § 2 k.p.c.), musi pozostawać w związku z przedstawionym przez skarżącego zagadnieniem prawnym i pozwalać na jego rozstrzygnięcie.

Kwestie podniesione we wniosku nie mają cech zagadnienia prawnego w podanym wyżej znaczeniu.

Odnosząc się do powołanych przez skarżących okoliczności należy wskazać, że nie przystają one do twierdzeń sformułowanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Wbrew temu, co podnoszą skarżący, Sąd Apelacyjny nie stwierdził, że ustalenia faktyczne i prawne decyzji administracyjnej zawarte w jej uzasadnieniu są dla niego wiążące. Wręcz przeciwnie, wskazał, że jest związany jedynie skutkiem prawnym wynikającym z sentencji ostatecznej decyzji administracyjnej, który to skutek (tj. oddalenie wniosku) przesądzał o konieczności przyjęcia, że zwrot określonych nieruchomości nie mógł nastąpić. Co więcej, Sąd Apelacyjny wytknął powodowi, że nie mogą skutecznie powoływać się na ustalenia zawarte w uzasadnieniu decyzji administracyjnej (str. 12 uzasadnienia wyroku SA). Z tych przyczyn przesłanka z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. nie została przez skarżących wykazana.

Okoliczności sprawy nie wskazują także na występowanie innych przesłanek przyjęcia skargi do rozpoznania.

Z przytoczonych względów należało odmówić jej przyjęcia do merytorycznego rozpatrzenia (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).

Na wniosek pozwanego zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 105 § 1, art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398<sup>21</sup> k.p.c. oraz § 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013 r., poz. 490).

[aw]